

Сёлетні адпуст св. Антонія ў нашай парафіі супаў з 160-годдзем касцёла. Падчас гэтай урачыстасці група моладзі і старэйшых асоб атрымала з рук кс. бпа Аляксандра Кашкевіча сакрамонт канфірмацыі. Уся парафія ўдзельнічала ў арганізацыі адпусту. Вялікая колькасць вернікаў сабралася ў касцёле, каб прывітаць ардынарыя і прасіць яго ўдзяліць сакрамонт хрысціянскай сталасці і пастырскае бласлаўленне. Парафія св. Антонія Падуанскага ў Малой Бераставіцы ўзнікла ў канцы XIX стагоддзя. Адначасова з яе паўстаннем быў пабудаваны касцёл св. Антонія.

Заснавальнікамі касцёла была сям'я Ваўкавыскіх. Яна кіравала маёнткам у Малой Бераставіцы да восені 1939 г., а перад уваходам у вёску Чырвонай Арміі іх, паддаўшыся камуністычнай прапагандзе, забілі мясцовыя сяляне. Целы былі закапаны ў ямах побач з касцёлам. У першы год нямецкай акупацыі астанкі забітых былі перанесены на могілкі.
†

Касцёл быў адчынены з 1851 па 1863 год. 20 мая 1863 г. у вёску ўвайшлі паўстанцы. За прыняцце паўстанцаў царскія ўлады зачынілі касцёл. У гэты час вернікі маліліся таемна, а пазней ездзілі ў Крынкі. У 1868-1919 гадах касцёл выкарыстоўваўся як праваслаўная царква.

Гісторыя парафіі падзяліла лёс шматлікіх іншых парафій, якія закранула хваля бальшавіцкага атэізму і звязаных з ім пераследаванняў. Адразу ж пасля заканчэння Другой сусветнай вайны на нашы тэрыторыі ўвайшлі савецкія войскі. У 1946 г. тагачасны пробашч парафіі быў прымушаны ўладамі пакінуць парафію і выехаць у Польшчу.

Вернікі засталіся без пастыра, плябанія была канфіскавана і выкарыстоўвалася для розных мэт. У ёй размяшчаліся сельсавет, ашчадная каса, клуб і, нарэшце, сталовая прафтэхвучылішча.

У 1948 г. камсамольцы падпалілі касцёл. Вернікам прыйшлося ездзіць на набажэнствы ў суседнія парафіі, дзе працавалі ксяндзы: у Макараўцы, Індуру, Гродна.

Час ішоў, а вернікі надалей заставаліся без пастыра. У касцёле вырас лес, і шмат хто ўжо сумняваўся ў магчымасці аднаўлення святыні.

У 90-я гады па ініцыятыве кс. Казіміра Жыліса касцёл пачалі аднаўляць. Кс. Казімір працаваў тады ў Індуры і прыязджаў у Вялікую Бераставіцу. Гэта менавіта ён прапанаваў жыхарам пачаць працу па аднаўленні касцёла.

Першая св. Імша ў парафіі Малая Бераставіца была адпраўлена ксяндзам Казімірам

пад адкрытым небам у свята Усіх Святых у 1990 г. З гэтага моманту св. Імша адпраўлялася рэгулярна. Людзі з вялікай узрушанасцю ўспамінаюць, як яны ўдзельнічалі ў св. Імшы на свята Божага Нараджэння ў знішчаным да падаконнікаў касцёле і як прыгожа былі ўпрыгожаны снегам елачкі каля алтара. Тады ніхто не скардзіўся на холад, нават снег не перашкаджаў.

У хуткім часе пачалося будаўніцтва: ад паловы былі адбудаваны сцены з паўкруглымі аконнымі праёмамі і нішай, была накрыта чатырохвугольная вежа, зроблены палатачны дах, папраўлена агароджа, а ў галоўным алтары, зробленым у неабарочным стылі, быў змешчаны абраз св. Антонія з Дзіцяткам.

Некаторыя крыніцы падаюць, што св. Антонія ўшаноўвалі ў гэтым касцёле па-асабліваму. Вернікі з суседніх парафій прыходзілі сюды на адпуст, а алтар з абразом св. Антонія быў зроблены так, што вернікі на каленях маглі абыходзіць яго навокал і праз заступніцтва гэтага святога выпрошваць у Бога патрэбныя ім ласкі. З таго моманту, калі быў зачынены касцёл у Малой Бераставіцы, такім малым санктуарыем св. Антонія стала парафія Адэльск. Магчыма, культ гэтага святога калі-небудзь зноў вернецца туды, дзе ён спрадвеку ўшаноўваўся асаблівым чынам.

Аб тым, якім вялікім было жаданне Бога і парафіянаў аднавіць касцёл, сведчыць той факт, што ўжо ў 1991 г. св. Імшу ў ім адпраўлялі пад дахам.

Звонку апсіды святыні знаходзіцца надпіс: “Касцёл св. Антонія, заснаваны 30 верасня 1851 г.” і яшчэ дата аднаўлення: “1991 г.”. Касцёл удалося падняць з руінаў. У парафіі пачало пульсаваць жыццё.

Вернікі парафіі ніколі не забудуць гісторыі свайго касцёла і сваіх душпастыраў.

У 20-х гадах XX ст. пробашчам у Малой Бераставіцы быў ксёндз Ян Яновіч.

Злева ад уваходу ў касцёл знаходзіцца сціплы гроб ксяндза Станіслава Барташэвіча (1875-1933). Пры царкве, пабудаванай на пачатку 60-х гадоў XIX ст., знаходзіцца гроб апошняга ўніяцкага ксяндза. Магіла абкладзена камянямі, а на ёй стаіць высокі крыж. Усярэдзіне магілы пусціў карані і высока выцягнуўся вяз, а на ёй надпіс: “D.O.M. Міхала Анацэвіча брэсцкага каноніка, гродзенскага і сакольскага дзекана. Памерлага ў 1837 г. 11 жніўня”.

У 1919 г. пробашчам адноўленай парафіі ў Малой Бераставіцы стаў кс. канонік Юзаф Марцінкевіч (будучы сакульскі пробашч і дзекан). Пасля студзенскага паўстання ксяндзу Марцінкевічу трэба было пачынаць усё з нуля. Касцёлу неабходны быў рамонт. Трэба было набыць неабходныя для літургіі і інтэр’ера касцёла рэчы, а таксама паклапаціцца аб плябаніі і гаспадарчых будынках. Парафіянаў было мала, каля 900. З дапамогай прыйшлі суседнія парафіі.

У 1920 г. кс. бп Матулевіч заснаваў бераставіцкі дэканат, а яго дзеканам прызначыў кс. Марцінкевіча, якога праз два гады перавялі ў парафію Крынкі.

У 1934 г. тут працаваў кс. Павел Чаплоўскі. Парафія налічвала тады звыш 1400 вернікаў, у іх быў вялізны вопыт. Ксёндз Павел працаваў тут тры гады.

Пасля аднаўлення святыні ў 1991 г. у парафію прыезджалі розныя ксяндзы, між іншымі ўжо згаданы кс. Казімір Жыліс, кс. Раман Цесляк, кс. Павел Беланос. Сёння там працуе кс. Андрэй Казлоўскі. Ён з’яўляецца першым пасляваенным пробашчам.

Касцёл у Малой Бераставіцы – гэта адзін з цудаў змёртвыхпаўстання святыні.

Пабудаваны на ўзвышшы, ён з’яўляецца знакам моцнай веры мясцовых людзей.

Нягледзячы на цяжкія гады атэізацыі і пераследавання Касцёла на гэтых тэрыторыях, вернікі надалей з’яўляюцца шчырымі і адказнымі хрысціянамі. У апошнія гады ў парафіі

адбыліся вялізныя змены не толькі ў выглядзе святыні, але таксама і ў духоўнасці вернікаў. Моладзь і дзеці актыўна наведваюць урокі рэлігіі, удзельнічаюць у рэкалекцыях, пілігрымках, “канікулах з Богам”, ахвотна прымаюць удзел у касцёльных справах. А 13 чэрвеня 2009 г. у парафію ўрачыста былі ўведзены рэліквіі св. Антонія.

Лейтматывам сёлетняй урачыстасці быў прыклад сапраўднага хрысціяніна ў сучасным свеце згодна з навукай аб хрысціянскай маралі.

Кс. бп Аляксандр нагадаў моладзі і старэйшым людзям, наколькі важным у нашым свеце з’яўляецца сакрамант сталасці, а таксама заахвоціў да практыкавання і развіцця ў сабе дароў Святога Духа.

Казанне абвясціў кс. Раман Катлімоўскі, які наблізіў вернікам постаць і дзейнасць св. Антонія, а таксама расказаў пра дары Святога Духа.

Пасля выстаўлення Найсвяцейшага Сакраманту і працэсіі вернікі пацалавалі рэліквіі св. Антонія і, напоўненыя Святым Духам, вярнуліся дадому.